

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: Y. P., proti žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 10. 8. 2009, č. j. CPR-7657/ČJ-2009-9CPR-C216,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Usnesením ze dne 27. 4. 2009 zastavila Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorát cizinecké policie Praha, řízení ve věci žalobcovy žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky podané dne 16. 10. 2008. Žalobce k žádosti nepřipojil platný cestovní doklad, a byl proto vyzván k doplnění této náležitosti, přičemž řízení bylo přerušeno. Žalobci se nepodařilo chybějící náležitost doplnit, a proto celkem třikrát požádal o prodloužení lhůty k předložení cestovního pasu, a třikrát mu bylo vyhověno; ani v takto prodloužené lhůtě však výzvu nesplnil.

Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítla Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, dne 10. 8. 2009 a napadené rozhodnutí potvrdila. Žalobcovo tvrzení, podle něž bylo nepředložení chybějících dokladů způsobeno technickými problémy a zdržením na straně příslušného úřadu, je podle ní účelové, neboť platnost žalobcova cestovního dokladu vypršela již dne 23. 1. 2008. Žalovaný zdůraznil, že usnesení o zastavení řízení je rozhodnutím procesním a správní orgán nezkoumá přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

V žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu žalobce namítl, že mu cestovní doklad nebyl vydán v důsledku technických problémů na straně příslušného úřadu na Ukrajině (ačkoli žalobce splňuje zákonné předpoklady pro jeho vydání); tato skutečnost mu proto nemůže být k tíži. Bez tohoto cestovního dokladu zároveň neuzavře žádná pojišťovna v ČR se žalobcem smlouvu

o pojištění. Správní orgán měl tedy žalobci na jeho žádost opět prodloužit lhůtu k doložení všech náležitostí, jak mu to zákon umožňuje. Žalobce dodal, že v ČR žije nepřetržitě již deset let (s manželkou a synem, kteří tu mají trvalý pobyt), podniká tu, je bezúhonný a ČR pokládá za svůj domov. Rozhodnutí správních orgánů se mu jeví jako příliš tvrdé. Žalobce proto navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na postoji vyjádřeném v napadeném rozhodnutí; uvedla, že dopad rozhodnutí do žalobcova soukromého života chápe, nicméně není oprávněna k udělování výjimek ze zákona. Navrhla proto zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce v řízení předložil kopii stávajícího cestovního pasu s platností do 23. 1. 2008.

Žaloba není důvodná.

Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) správní orgán usnesením zastaví řízení o žádosti, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.

Žalobce v této věci podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, k níž je zapotřebí přiložit mj. i platný cestovní doklad [§ 46 odst. 1 a § 34 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb.]; platnost žalobcova cestovního dokladu přitom vypršela dne 23. 1. 2008. O vydání nového cestovního dokladu požádal žalobce podle vlastních slov dne 14. 10. 2008, žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podal dne 16. 10. 2008. Dne 5. 1. 2008 (doručeno dne 15. 11. 2008) správní orgán vyzval žalobce k doložení chybějících náležitostí ve lhůtě 15 dnů a přerušil řízení. Žalobce výzvu nesplnil zcela (dosud nemohl předložit nový cestovní doklad, ani doklad o zdravotním pojištění, které nelze uzavřít bez platného cestovního dokladu) a dne 27. 11. 2008 požádal o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti. Lhůta byla prodloužena usnesením ze dne 28. 11. 2008 (doručeno 11. 12. 2008) o 15 dnů a současně přerušeno řízení. Dne 29. 11. 2008 podal žalobce další žádost o prodloužení lhůty, bylo mu vyhověno usnesením ze dne 12. 1. 2009 (doručeno 20. 1. 2009) a lhůta byla prodloužena o 30 dnů. Dne 16. 2. 2009 žalobce opětovně požádal o prodloužení lhůty, tentokrát o 90 dnů; správní orgán lhůtu prodloužil o 30 dnů (usnesení ze dne 27. 2. 2009, doručeno 4. 3. 2009); tato poslední lhůta uplynula dne 3. 4. 2009, žalobce však ani v této lhůtě nedodal chybějící platný cestovní doklad, a nedodal jej ani společně s odvoláním, podaným dne 14. 5. 2009.

Je tedy zřejmé, že žalobce nesplnil svou povinnost plynoucí mu ze zákona, a správní orgán nemůže od tohoto požadavku upustit. Jak je patrné z vyličeného průběhu řízení, správní orgán postupoval v řízení vstřícně a opakovaně žalobci prodlužoval lhůtu k předložení chybějící náležitosti; žalobce tak měl k dispozici celkem více než půlroční lhůtu, ale ani během ní se mu nepodařilo splnit výzvu správního orgánu. Soud si je stejně jako správní orgán vědom toho, že zastavení řízení může žalobci přinést komplikace v osobním i pracovním životě; nemůže ovšem na žalobce klást menší požadavky než na jakéhokoli jiného účastníka v jeho situaci. Lhůta poskytnutá správním orgánem byla dostatečně dlouhá; je přitom třeba také brát v úvahu to, že správní orgán nemůže prodlužovat řízení „donekonečna“, neboť i on je vázán lhůtami pro rozhodnutí. I kdyby žalobci byla poskytnuta ona 90denní lhůta, o níž žádal dne 16. 2. 2009, vše nasvědčuje tomu, že ani v této lhůtě by cestovní doklad nebyl předložen (žalobce jej totiž nepředložil ani v odvolacím řízení).

Žalovaný navíc správně upozornil na povinnost cizince pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem podle § 103 odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb. Žalobce přitom měl cestovní doklad s platností pouze do 23. 1. 2008 a o nový doklad požádal až devět měsíců poté (dva dny předtím, než požádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu). Jakkoli se tedy na straně příslušného ukrajinského úřadu mohly vyskytovat technické problémy, které znemožnily vydání cestovního pasu v obvyklé lhůtě, značný podíl na tom, že pas nebyl vydán ani do května 2009, má i žalobce, neboť žádost měl podat mnohem dříve.

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“). Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. listopadu 2012

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková